



SBÍRKA MEZINÁRODNÍCH SMLUV

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 2

Rozeslána dne 19. ledna 2016

Cena Kč 128,–

O B S A H:

8. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Smlouvy mezi Českou republikou a Lichtenštejnským knížectvím o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku a Protokolu k ní
 9. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí, kterým se nahrazuje sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 26/2015 Sb. m. s. o skutečnostech k provádění Dohody mezi Českou republikou a Kanadou o usnadňování dočasných pracovních pobytů mládeže
-

8**SDĚLENÍ****Ministerstva zahraničních věcí**

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 25. září 2014 byly v Praze podepsány Smlouva mezi Českou republikou a Lichtenštejnským knížectvím o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku a Protokol k ní.

Se Smlouvou a Protokolem vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky je ratifikoval.

Smlouva a Protokol vstoupily v platnost na základě článku 30 odst. 1 Smlouvy dne 22. prosince 2015 a jejich ustanovení se budou provádět v souladu se zněním odstavce 2 téhož článku.

Anglické znění Smlouvy a Protokolu a jejich překlad do českého jazyka se vyhláší současně.

Agreement

between

the Czech Republic

and

the Principality of Liechtenstein

for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion
with respect to taxes on income and on capital

The Czech Republic and the Principality of Liechtenstein,

desiring to further develop their economic relations and to enhance their cooperation in tax matters by way of concluding an Agreement for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital without creating opportunities for non-taxation or reduced taxation through tax evasion or avoidance,

have agreed as follows:

Article 1

Persons covered

This Agreement shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2

Taxes covered

1. This Agreement shall apply to taxes on income and on capital imposed on behalf of a Contracting State or of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.
2. There shall be regarded as taxes on income and on capital all taxes imposed on total income, on total capital, or on elements of income or of capital, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises, as well as taxes on capital appreciation.
3. The existing taxes to which this Agreement shall apply are in particular:
 - a) in the Principality of Liechtenstein:
 - (i) the personal income tax (Erwerbssteuer);
 - (ii) the corporate income tax (Ertragssteuer);
 - (iii) the real estate capital gains tax (Grundstücksgewinnsteuer);
 - (iv) the wealth tax (Vermögenssteuer); and
 - (v) the coupon tax (Couponsteuer);(hereinafter referred to as "Liechtenstein tax");
 - b) in the Czech Republic:
 - (i) the tax on income of individuals (daň z příjmů fyzických osob);
 - (ii) the tax on income of legal persons (daň z příjmů právnických osob); and
 - (iii) the tax on immovable property (daň z nemovitých věcí);(hereinafter referred to as "Czech tax").
4. The Agreement shall apply also to any identical or substantially similar taxes that are imposed after the date of signature of the Agreement in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes that have been made in their taxation laws.

Article 3

General definitions

1. For the purposes of the Agreement, unless the context otherwise requires:
 - a) the terms "a Contracting State" and "the other Contracting State" mean the Czech Republic or the Principality of Liechtenstein, as the context requires;

- b) (i) the term "Liechtenstein" means the Principality of Liechtenstein, and, when used in a geographical sense, the area in which the tax laws of the Principality of Liechtenstein apply;
(ii) the term "the Czech Republic" means the territory of the Czech Republic over which, under Czech legislation and in accordance with international law, the sovereign rights of the Czech Republic are exercised;
- c) the term "person" includes an individual, a company, a dormant inheritance under the Liechtenstein law and any other body of persons;
- d) the term "company" means any body corporate or any entity that is treated as a body corporate for tax purposes;
- e) the term "enterprise" applies to the carrying on of any business;
- f) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
- g) the term "international traffic" means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise that has its place of effective management in a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;
- h) the term "competent authority" means:
 - (i) in the case of Liechtenstein, the Fiscal Authority;
 - (ii) in the case of the Czech Republic, the Minister of Finance or his authorised representative;
- i) the term "national", in relation to a Contracting State, means:
 - (i) any individual possessing the nationality of that Contracting State; and
 - (ii) any person other than an individual deriving its status or arising as such from the laws in force in that Contracting State;
- j) the term "business" includes also the performance of professional services and of other activities of an independent character.

2. As regards the application of the Agreement at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which the Agreement applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

Article 4

Resident

1. For the purposes of this Agreement, the term “resident of a Contracting State” means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management or any other criterion of a similar nature, and also includes that State and any political subdivision or local authority thereof. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State or capital situated therein.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

a) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident only of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;

c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;

d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident only of the State in which its place of effective management is situated.

Article 5

Permanent establishment

1. For the purposes of this Agreement, the term “permanent establishment” means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term “permanent establishment” includes especially:

a) a local place of management;

b) a branch;

c) an office;

d) a factory;

e) a workshop; and

f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

3. The term "permanent establishment" likewise encompasses:

a) a building site or a construction, assembly or installation project or supervisory activities in connection therewith, but only where such site, project or activities continue for a period of more than twelve months;

b) the furnishing of services, including consultancy or managerial services, by an enterprise of a Contracting State or through employees or other personnel engaged by the enterprise for such purpose, but only where activities of that nature continue in the territory of the other Contracting State for a period or periods exceeding in the aggregate six months within any twelve month period.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:

a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;

b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;

c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;

d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;

e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;

f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs a) to e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person – other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies – is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6 **Income from immovable property**

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise.

Article 7 **Business profits**

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.
4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.
5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.
6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.
7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Agreement, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

International traffic

1. Profits from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.
2. If the place of effective management of a shipping enterprise is aboard a ship, then it shall be deemed to be situated in the Contracting State in which the home harbour of the ship is situated, or, if there is no such home harbour, in the Contracting State of which the operator of the ship is a resident.
3. For the purposes of this Article and notwithstanding the provisions of Article 12, profits from the operation of ships or aircraft in international traffic include:
 - a) profits from the rental on a bare boat basis of ships or aircraft and
 - b) profits from the use, maintenance or rental of containers (including trailers and related equipment for the transport of containers) used for the transport of goods,where such rental or such use, maintenance or rental, as the case may be, is incidental to the operation of ships or aircraft in international traffic.
4. The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9 Associated enterprises

1. Where

- a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or
- b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State – and taxes accordingly – profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Agreement and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

3. The provisions of paragraph 2 shall not apply in the case of fraud, gross negligence or willful default.

Article 10 Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:

- a) 0 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company (other than a partnership) which holds for an uninterrupted period of at least one year directly at least 10 per cent of the capital of the company paying the dividends;

b) 15 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term “dividends” as used in this Article means income from shares, “jouissance” shares or “jouissance” rights, mining shares, founders’ shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as other income which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the payment is a resident.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident through a permanent establishment situated therein and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment situated in that other State, nor subject the company’s undistributed profits to a tax on the company’s undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11

Interest

1. Interest arising in a Contracting State and beneficially owned by a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State.

2. The term “interest” as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor’s profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purposes of this Article. The term “interest” shall not include any item of income which is considered as a dividend under the provisions of paragraph 3 of Article 10.

3. The provisions of paragraph 1 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises through a permanent establishment situated therein and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

4. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in

connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.

5. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 12

Royalties

1. Royalties arising in a Contracting State and beneficially owned by a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State.

2. However, the payments of the kind referred to in sub-paragraph b) of paragraph 3 may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of such royalties.

3. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use:

a) any copyright of literary, artistic or scientific work (except for computer software) including cinematograph films, and films or tapes for television or radio broadcasting,

b) any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, tailor made computer software, or industrial, commercial or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise through a permanent establishment situated therein and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 13

Capital gains

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise), may be taxed in that other State.

3. Gains from the alienation of property forming part of the business property of an enterprise and consisting of ships or aircraft operated by such enterprise in international traffic or of movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

4. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of shares or other interests deriving more than 50 per cent of their value directly or indirectly from immovable property situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

5. Notwithstanding the provision of paragraph 4, gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of shares or other interests in a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

6. Gains from the alienation of any property, other than that referred to in paragraphs 1, 2, 3, 4 and 5, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14

Income from employment

1. Subject to the provisions of Articles 15, 17 and 18, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if all the following conditions are met:

- a) the recipient exercises the employment in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in the fiscal year concerned; and
- b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State; and
- c) the remuneration is not borne by a permanent establishment which the employer has in the other State.

3. The term "employer" mentioned in sub-paragraph b) of paragraph 2 means the person having right on the work produced and bearing the responsibility and risk connected with the performance of the work.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic, may be taxed in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

Article 15

Directors' fees

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors or any other similar organ of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 16

Artistes and sportsmen

1. Notwithstanding the provisions of Articles 7 and 14, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7 and 14, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply to income from activities performed in a Contracting State by an entertainer or a sportsman who is a resident of the other Contracting State if the performance in the first-mentioned State is wholly or mainly financed from public funds of the other Contracting State or of a political subdivision or a

local authority thereof. In such case, the income shall be taxable only in the other Contracting State.

Article 17 **Pensions**

1. Pensions and other similar remuneration (including government service pensions and payments made under social security legislation) arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State.
2. The provisions of paragraph 1 shall apply regardless of whether the payments mentioned there are paid in consideration of past employment and regardless of whether they are paid periodically or as a lump-sum payment.

Article 18 **Government service**

1. a) Salaries, wages and other similar remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State, a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.

b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:
 - (i) is a national of that State; or
 - (ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.
2. The provisions of Articles 14, 15 and 16 shall apply to salaries, wages and other similar remuneration in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.

Article 19 **Students**

Payments which a student or business apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

Article 20 **Other income**

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Agreement shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

Article 21

Capital

1. Capital represented by immovable property referred to in Article 6, owned by a resident of a Contracting State and situated in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Capital represented by movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State may be taxed in that other State.

3. Capital represented by property forming part of the business property of an enterprise and consisting of ships or aircraft operated by such enterprise in international traffic or of movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

4. All other elements of capital of a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

Article 22

Elimination of double taxation

1. Subject to the provisions of the laws of Liechtenstein regarding the elimination of double taxation, in the case of a resident of Liechtenstein, double taxation shall be eliminated as follows:

a) Where a resident of Liechtenstein derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this Agreement, may be taxed in the Czech Republic, Liechtenstein shall, subject to the provisions of sub-paragraph b), exempt such income or capital from tax, but may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income or capital of such resident, take into account the exempted income or capital.

b) Where a resident of Liechtenstein derives income which, in accordance with the provisions of Articles 10 and 12, may be taxed in the Czech Republic, Liechtenstein shall credit against the tax on this income or on the respective wealth the tax paid in accordance with the law of the Czech Republic and with the provisions of this Agreement. The amount of tax to be credited shall not, however, exceed the Liechtenstein tax due on the income derived from the Czech Republic.

2. Subject to the provisions of the laws of the Czech Republic regarding the elimination of double taxation, in the case of a resident of the Czech Republic, double taxation shall be eliminated as follows:

a) The Czech Republic, when imposing taxes on its residents, may include in the tax base upon which such taxes are imposed the items of income or of capital which according to the provisions of this Agreement may also be taxed in Liechtenstein, but shall allow as a deduction from the amount of tax computed on such a base an amount equal to the tax paid in Liechtenstein. Such deduction shall not, however, exceed that part of the Czech tax, as computed before the deduction is given, which is appropriate to the income or capital which, in accordance with the provisions of this Agreement, may be taxed in Liechtenstein.

b) Where in accordance with any provision of the Agreement income derived or capital owned by a resident of the Czech Republic is exempt from tax in the Czech Republic, the Czech Republic may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income or capital of such resident, take into account the exempted income or capital.

Article 23

Non-discrimination

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

2. Stateless persons who are residents of a Contracting State shall not be subjected in either Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of the State concerned in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected.

3. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

4. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 5 of Article 11, or paragraph 6 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State. Similarly, any

debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable capital of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned State.

5. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

6. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description.

Article 24

Mutual agreement procedure

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Agreement, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 23, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Agreement.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Agreement. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Agreement. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Agreement.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article 25

Exchange of information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is foreseeably relevant for carrying out the provisions of this Agreement or to the

administration or enforcement of the domestic laws concerning taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting States, or of their political subdivisions or local authorities, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Agreement. The exchange of information is not restricted by Articles 1 and 2.

2. Any information received under paragraph 1 by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, the determination of appeals in relation to the taxes referred to in paragraph 1, or the oversight of the above. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions. Notwithstanding the foregoing, information received by a Contracting State may be used for other purposes when such information may be used for such other purposes under the laws of both States and the competent authority of the supplying State authorises such use.

3. In no case shall the provisions of paragraphs 1 and 2 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

- a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
- b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
- c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

4. If information is requested by a Contracting State in accordance with this Article, the other Contracting State shall use its information gathering measures to obtain the requested information, even though that other State may not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitations of paragraph 3 but in no case shall such limitations be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because it has no domestic interest in such information.

5. In no case shall the provisions of paragraph 3 be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because the information is held by a bank, other financial institution, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person. In order to obtain such information, the tax authorities of the requested Contracting State, if necessary to comply with its obligations under this paragraph, shall have the power to enforce the disclosure of information covered by this paragraph, notwithstanding paragraph 3 or any contrary provisions in its domestic laws.

Article 26
Assistance in the collection of taxes

1. The Contracting States shall lend assistance to each other in the collection of revenue claims. This assistance is not restricted by Articles 1 and 2. The competent authorities of the Contracting States may by mutual agreement settle the mode of application of this Article.
2. The term “revenue claim” as used in this Article means an amount owed in respect of taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting States, or of their political subdivisions or local authorities, insofar as the taxation thereunder is not contrary to this Agreement or any other instrument to which the Contracting States are parties, as well as interest, administrative penalties and costs of collection or conservancy related to such amount.
3. When a revenue claim of a Contracting State is enforceable under the laws of that State and is owed by a person who, at that time, cannot, under the laws of that State, prevent its collection, that revenue claim shall, at the request of the competent authority of that State, be accepted for purposes of collection by the competent authority of the other Contracting State. That revenue claim shall be collected by that other State in accordance with the provisions of its laws applicable to the enforcement and collection of its own taxes as if the revenue claim were a revenue claim of that other State.
4. When a revenue claim of a Contracting State is a claim in respect of which that State may, under its law, take measures of conservancy with a view to ensure its collection, that revenue claim shall, at the request of the competent authority of that State, be accepted for purposes of taking measures of conservancy by the competent authority of the other Contracting State. That other State shall take measures of conservancy in respect of that revenue claim in accordance with the provisions of its laws as if the revenue claim were a revenue claim of that other State even if, at the time when such measures are applied, the revenue claim is not enforceable in the first-mentioned State or is owed by a person who has a right to prevent its collection.
5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 3 and 4, a revenue claim accepted by a Contracting State for purposes of paragraph 3 or 4 shall not, in that State, be subject to the time limits or accorded any priority applicable to a revenue claim under the laws of that State by reason of its nature as such. In addition, a revenue claim accepted by a Contracting State for the purposes of paragraph 3 or 4 shall not, in that State, have any priority applicable to that revenue claim under the laws of the other Contracting State.
6. Proceedings with respect to the existence, validity or the amount of a revenue claim of a Contracting State shall not be brought before the courts or administrative bodies of the other Contracting State.
7. Where, at any time after a request has been made by a Contracting State under paragraph 3 or 4 and before the other Contracting State has collected and remitted the relevant revenue claim to the first-mentioned State, the relevant revenue claim ceases to be

a) in the case of a request under paragraph 3, a revenue claim of the first-mentioned State that is enforceable under the laws of that State and is owed by a person who, at that time, cannot, under the laws of that State, prevent its collection, or

b) in the case of a request under paragraph 4, a revenue claim of the first-mentioned State in respect of which that State may, under its laws, take measures of conservancy with a view to ensure its collection

the competent authority of the first-mentioned State shall promptly notify the competent authority of the other State of that fact and, at the option of the other State, the first-mentioned State shall either suspend or withdraw its request.

8. In no case shall the provisions of this Article be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;

b) to carry out measures which would be contrary to public policy (*ordre public*);

c) to provide assistance if the other Contracting State has not pursued all reasonable measures of collection or conservancy, as the case may be, available under its laws or administrative practice;

d) to provide assistance in those cases where the administrative burden for that State is clearly disproportionate to the benefit to be derived by the other Contracting State.

Article 27

Members of diplomatic missions and consular posts

Nothing in this Agreement shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 28

Miscellaneous provisions

It is understood for the purposes of the Agreement that the competent authority of a Contracting State may, after consultation with the competent authority of the other Contracting State, deny the benefits of the Agreement to any person, or with respect to any transaction, if in its opinion the granting of those benefits would constitute an abuse of this Agreement.

Article 29

Protocol

The Protocol signed together with the Agreement forms an integral part of this Agreement.

Article 30

Entry into force

1. Each of the Contracting States shall notify to the other in writing, through the diplomatic channels, the completion of the procedures required by its domestic law for the entry into force of this Agreement. This Agreement shall enter into force on the date of the later of these notifications.
2. This Agreement shall have effect:
 - a) in respect of taxes withheld at source, to taxes on income which is paid or credited on or after 1st January of the calendar year next following the year in which the Agreement enters into force;
 - b) in respect of other taxes on income and taxes on capital, to taxes imposed for any taxable year beginning on or after 1st January of the calendar year next following the year in which the Agreement enters into force.

Article 31

Termination

1. This Agreement shall remain in force until terminated by a Contracting State. Either Contracting State may terminate the Agreement, through the diplomatic channels, by giving written notice of termination at least six months before the end of any calendar year following after the period of five years from the date on which the Agreement enters into force.
2. In the event of the termination according to paragraph 1, this Agreement shall cease to have effect:
 - a) in respect of taxes withheld at source, to taxes on income which is paid or credited on or after 1st January of the calendar year next following the year in which the notice is given;
 - b) in respect of other taxes on income and taxes on capital, to taxes imposed for any taxable year beginning on or after 1st January of the calendar year next following the year in which the notice is given.

DONE in duplicate at Prague this 25th day of September 2014 in the English language.

For the Czech Republic

Andrej Babiš

First Deputy Prime Minister and

Minister of Finance

For the Principality of Liechtenstein

Thomas Zwiefelhofer

Deputy Prime Minister

Protocol

At the signing today of the Agreement between the Czech Republic and the Principality of Liechtenstein for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital, the undersigned have agreed on the following provisions:

1. With reference to Article 4 (Resident):

It is understood that:

a) for the purposes of the first sentence of paragraph 1 of Article 4, a Liechtenstein foundation ("Stiftung"), establishment ("Anstalt") or trust enterprise ("Treuunternehmen mit Persönlichkeit") that is liable to tax in Liechtenstein under the domestic law of Liechtenstein is a resident of Liechtenstein.

b) for the purposes of the first sentence of paragraph 1 of Article 4, the term "resident of a Contracting State" also includes a fiscally non-transparent person (including a collective investment vehicle, a pension fund and a charitable organisation) that is established in that State according to its laws even in the case where the income of that person is taxed at a zero rate in that State or is exempt from tax there.

c) persons (including private asset structures under Liechtenstein law) that are subject in Liechtenstein exclusively to the minimum corporate income tax ("Mindestertragssteuer") are not considered to be residents of Liechtenstein.

2. With reference to Article 10 (Dividends):

It is understood that where the minimum holding period laid down in sub-paragraph a) of paragraph 2 of Article 10 was not met at the time of the payment of the dividends and, therefore, the tax stipulated in sub-paragraph b) of paragraph 2 of Article 10 was withheld at the time of the payment, and the condition of the minimum holding period is met subsequently, then the beneficial owner of the dividends shall be entitled to a refund of the tax withheld.

3. With reference to Article 14 (Income from employment):

It is understood that in the computation of the periods mentioned in sub-paragraph a) of paragraph 2 of Article 14, the following days shall be included:

a) all days of physical presence including days of arrivals and departures, and

b) days spent outside the State of activity such as Saturdays and Sundays, national holidays, holidays, and business trips directly connected with the employment of the recipient in that State, after which the activity was resumed in the territory of that State.

4. With reference to Article 24 (Mutual agreement procedure):

In the event that pursuant to an Agreement or Convention for the avoidance of double taxation signed with another third country after the date of signature of this Agreement, the Czech Republic agrees to include an arbitration provision in such an Agreement or Convention, the competent authorities of the Czech Republic and Liechtenstein will start negotiations, as soon as possible, in view of concluding an amending protocol aiming at inserting an arbitration provision into this Agreement.

5. With reference to Article 25 (Exchange of information):

It is understood that:

a) the provisions of this Article shall have effect on the date of the entry into force of the Agreement, however, only in relation to tax matters connected with taxable periods beginning on or after 1st January of the calendar year in which the Agreement enters into force.

b) the standard of “foreseeable relevance” is intended to provide for exchange of information in tax matters to the widest possible extent and, at the same time, to clarify that the Contracting States are not at liberty to engage in speculative requests that have no apparent nexus to an open examination or investigation (“fishing expeditions”) or to request information that is unlikely to be relevant to the tax affairs of a given taxpayer.

c) the competent authority of the requesting State shall provide the following information to the competent authority of the requested State when making a request for information under Article 25:

- (i) the identity of the person under examination or investigation;
- (ii) the period of time for which the information is requested;
- (iii) a statement of the information sought including its nature and the form in which the requesting State wishes to receive the information from the requested State;
- (iv) the tax purpose for which the information is sought;
- (v) to the extent known, the name and address of any person believed to be in possession of the requested information;
- (vi) a statement that the requesting State has pursued all means available in its own territory to obtain the information, except those that would give rise to disproportionate difficulties.

DONE in duplicate at Prague this 25th day of September 2014 in the English language.

For the Czech Republic

For the Principality of Liechtenstein

Andrej Babiš

Thomas Zwiefelhofer

First Deputy Prime Minister and

Deputy Prime Minister

Minister of Finance

PŘEKLAD

S M L O U V A

MEZI

ČESKOU REPUBLIKOU

A

LICHTENŠTEJNSKÝM KNÍŽECTVÍM

O ZAMEZENÍ DVOJÍMU ZDANĚNÍ
A ZABRÁNĚNÍ DAŇOVÉMU ÚNIKU
V OBORU DANÍ Z PŘÍJMU A Z MAJETKU

ČESKÁ REPUBLIKA A LICHTENŠTEJNSKÉ KNÍŽECTVÍ,

přejíce si dále rozvíjet jejich hospodářské vztahy a posílit jejich spolupráci v daňových záležitostech prostřednictvím uzavření smlouvy o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku, a to aniž by byly vytvářeny příležitosti k nezdanění nebo ke sníženému zdanění skrze daňové úniky či prostřednictvím vyhýbaní se daňové povinnosti,

se dohodly takto:

Článek 1

OSOBY, NA KTERÉ SE SMLOUVA VZTAHUJE

Tato smlouva se vztahuje na osoby, které jsou rezidenty jednoho nebo obou smluvních států.

Článek 2

DANĚ, NA KTERÉ SE SMLOUVA VZTAHUJE

1. Tato smlouva se vztahuje na daně z příjmu a z majetku ukládané jménem každého ze smluvních států nebo jeho nižších správních útvarů nebo místních úřadů, ať je způsob vybírání jakýkoli.

2. Za daně z příjmu a z majetku se považují všechny daně vybírané z celkového příjmu, z celkového majetku nebo z částí příjmu nebo majetku, včetně daní ze zisků ze zcizení movitého nebo nemovitého majetku, daní z celkového objemu mezd či platů vyplácených podniky a rovněž daní z přírůstku majetku.

3. Současné daně, na které se tato smlouva vztahuje, jsou zejména:

a) v Lichtenštejnském knížectví:

(i) osobní daň z příjmů (Erwerbssteuer);

(ii) daň z příjmů společností (Ertragssteuer);

(iii) daň ze zisků ze zcizení nemovitostí (Grundstücksgewinnsteuer);

(iv) daň z celkového jmění (Vermögenssteuer); a

(v) kupónová daň (Couponsteuer);

(dále nazývané „lichtenštejnská daň“);

b) v České republice:

(i) daň z příjmů fyzických osob;

(ii) daň z příjmů právnických osob; a

(iii) daň z nemovitých věcí;

(dále nazývané „česká daň“).

4. Smlouva se bude rovněž vztahovat na jakékoliv daně stejného nebo v zásadě podobného druhu, které budou ukládány po datu podpisu Smlouvy vedle nebo místo současných daní. Příslušné úřady smluvních států si vzájemně sdělí veškeré podstatné změny, které budou provedeny v jejich daňových zákonech.

Článek 3

VŠEOBECNÉ DEFINICE

1. Pro účely Smlouvy, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad:

a) výrazy „jeden smluvní stát“ a „druhý smluvní stát“ označují, podle souvislosti, Českou republiku nebo Lichtenštejnské knížectví;

b)

(i) výraz „Lichtenštejnsko“ označuje Lichtenštejnské knížectví a, pokud je použit v zeměpisném významu, oblast, kde se používají daňové zákony Lichtenštejnského knížectví;

(ii) výraz „Česká republika“ označuje území České republiky, na kterém jsou, podle českých právních předpisů a v souladu s mezinárodním právem, vykonávána svrchovaná práva České republiky;

c) výraz „osoba“ zahrnuje fyzickou osobu, společnost, spící pozůstalost podle lichtenštejnského práva a všechna jiná sdružení osob;

d) výraz „společnost“ označuje jakoukoliv právnickou osobu nebo jakéhokoliv nositele práv považovaného pro účely zdanění za právnickou osobu;

e) výraz „podnik“ se vztahuje k vykonávání jakékoliv činnosti;

f) výrazy „podnik jednoho smluvního státu“ a „podnik druhého smluvního státu“ označují, podle souvislosti, podnik provozovaný rezidentem jednoho smluvního státu a podnik provozovaný rezidentem druhého smluvního státu;

g) výraz „mezinárodní doprava“ označuje jakoukoli dopravu lodí nebo letadlem provozovanou podnikem, který má místo svého hlavního vedení v jednom smluvním státě, vyjma případů, kdy je loď provozována nebo letadlo provozováno pouze mezi místy ve druhém smluvním státě;

h) výraz „příslušný úřad“ označuje:

(i) v případě Lichtenštejnska, daňový úřad;

(ii) v případě České republiky, ministra financí nebo jeho zmocněného zástupce;

i) výraz „státní příslušník“, ve vztahu ke smluvnímu státu, označuje:

(i) každou fyzickou osobu, která je státním občanem tohoto smluvního státu; a

(ii) každou osobu jinou, než osobu fyzickou, zřízenou nebo vznikající podle právních předpisů platných v tomto smluvním státě;

j) výraz „činnost“ zahrnuje rovněž vykonávání svobodného povolání a jiných činností nezávislého charakteru.

2. Pokud jde o provádění Smlouvy v jakémkoliv čase některým ze smluvních států, bude mít každý výraz, který v ní není definován, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad, takový význam, jenž mu náleží v tomto čase podle právních předpisů tohoto státu pro účely daní, na které se Smlouva vztahuje,

příčemž jakýkoliv význam podle používaných daňových zákonů tohoto státu bude převažovat nad významem daným výrazu podle jiných právních předpisů tohoto státu.

Článek 4

REZIDENT

1. Výraz „rezident smluvního státu“ označuje pro účely této smlouvy každou osobu, která je podle právních předpisů tohoto státu podrobena v tomto státě zdanění z důvodu svého bydliště, stálého pobytu, místa vedení nebo jakéhokoli jiného podobného kritéria, a rovněž zahrnuje tento stát a jakýkoliv nižší správní útvar nebo místní úřad tohoto státu. Tento výraz však nezahrnuje žádnou osobu, která je podrobena zdanění v tomto státě pouze z důvodu příjmu ze zdrojů v tomto státě nebo majetku tam umístěného.

2. Jestliže fyzická osoba je podle ustanovení odstavce 1 rezidentem obou smluvních států, bude její postavení určeno následovně:

a) předpokládá se, že tato osoba je rezidentem pouze toho státu, ve kterém má k dispozici stálý byt; jestliže má k dispozici stálý byt v obou státech, předpokládá se, že je rezidentem pouze toho státu, ke kterému má užší osobní a hospodářské vztahy (středisko životních zájmů);

b) jestliže nemůže být určeno, ve kterém státě má tato osoba středisko svých životních zájmů nebo jestliže nemá k dispozici stálý byt v žádném státě, předpokládá se, že je rezidentem pouze toho státu, ve kterém se obvykle zdržuje;

c) jestliže se tato osoba obvykle zdržuje v obou státech nebo v žádném z nich, předpokládá se, že je rezidentem pouze toho státu, jehož je státním příslušníkem;

d) jestliže je tato osoba státním příslušníkem obou států nebo žádného z nich, upraví příslušné úřady smluvních států tuto otázku vzájemnou dohodou.

3. Jestliže osoba, jiná než osoba fyzická, je podle ustanovení odstavce 1 rezidentem obou smluvních států, předpokládá se, že je rezidentem pouze toho státu, v němž se nachází místo jejího hlavního vedení.

Článek 5

STÁLÁ PROVOZOVNA

1. Výraz „stálá provozovna“ označuje pro účely této smlouvy trvalé místo k výkonu činnosti, jehož prostřednictvím je zcela nebo zčásti vykonávána činnost podniku.

2. Výraz „stálá provozovna“ zahrnuje obzvláště:

- a) lokální místo vedení;
- b) závod;
- c) kancelář;
- d) továrnu;
- e) dílnu; a
- f) důl, naleziště ropy nebo plynu, lom nebo jakékoli jiné místo těžby přírodních zdrojů.

3. Výraz „stálá provozovna“ rovněž zahrnuje:

- a) staveniště nebo stavební, montážní nebo instalační projekt nebo dozor s tím spojený, avšak pouze pokud takové staveniště, projekt nebo dozor trvá déle než dvanáct měsíců;
- b) poskytování služeb, včetně poradenských nebo manažerských služeb, podnikem jednoho smluvního státu nebo prostřednictvím zaměstnanců nebo jiných pracovníků najatých podnikem pro tento účel, avšak pouze pokud činnosti takového charakteru trvají na území druhého smluvního státu po jedno nebo více období přesahující v úhrnu šest měsíců v jakémkoliv dvanáctiměsíčním období.

4. Bez ohledu na předchozí ustanovení tohoto článku se předpokládá, že výraz „stálá provozovna“ nezahrnuje:

- a) zařízení, které se využívá pouze za účelem uskladnění, vystavení nebo dodání zboží patřícího podniku;
- b) zásobu zboží patřícího podniku, která se udržuje pouze za účelem uskladnění, vystavení nebo dodání;
- c) zásobu zboží patřícího podniku, která se udržuje pouze za účelem zpracování jiným podnikem;
- d) trvalé místo k výkonu činnosti, které se udržuje pouze za účelem nákupu zboží nebo shromažďování informací pro podnik;
- e) trvalé místo k výkonu činnosti, které se udržuje pouze za účelem vykonávání jakékoliv jiné činnosti, která má pro podnik přípravný nebo pomocný charakter;
- f) trvalé místo k výkonu činnosti, které se udržuje pouze k vykonávání jakéhokoliv spojení činností uvedených v písmenech a) až e), pokud celková činnost trvalého místa k výkonu činnosti vyplývající z tohoto spojení je přípravného nebo pomocného charakteru.

5. Jestliže, bez ohledu na ustanovení odstavců 1 a 2, osoba - jiná než nezávislý zástupce, na kterého se vztahuje odstavec 6 - jedná ve smluvním státě na účet podniku a má a obvykle vykonává oprávnění uzavírat smlouvy jménem podniku, má se za to, že tento podnik má stálou provozovnu v tomto státě ve vztahu ke všem činnostem, které tato osoba provádí pro podnik, pokud činnosti této osoby nejsou omezeny na činnosti uvedené v odstavci 4, které, pokud by byly vykonávány prostřednictvím trvalého místa k výkonu činnosti, by nezakládaly z

tohoto trvalého místa k výkonu činnosti stálou provozovnu podle ustanovení tohoto odstavce.

6. Nemá se za to, že podnik má stálou provozovnu ve smluvním státě jenom proto, že v tomto státě vykonává svoji činnost prostřednictvím makléře, generálního komisionáře nebo jakéhokoliv jiného nezávislého zástupce, pokud tyto osoby jednají v rámci své řádné činnosti.

7. Skutečnost, že společnost, která je rezidentem jednoho smluvního státu, ovládá společnost nebo je ovládána společností, která je rezidentem druhého smluvního státu nebo která v tomto druhém státě vykonává svoji činnost (ať prostřednictvím stálé provozovny nebo jinak), neučiní sama o sobě z kterékoli této společnosti stálou provozovnu druhé společnosti.

Článek 6

PŘÍJMY Z NEMOVITÉHO MAJETKU

1. Příjmy, které pobírá rezident jednoho smluvního státu z nemovitého majetku (včetně příjmů ze zemědělství nebo lesnictví) umístěného ve druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Výraz „nemovitý majetek“ má takový význam, jenž mu náleží podle právních předpisů smluvního státu, v němž je daný majetek umístěn. Výraz zahrnuje v každém případě příslušenství nemovitého majetku, živý a mrtvý inventář užívaný v zemědělství a lesnictví, práva, pro která platí ustanovení občanského práva vztahující se na pozemky, užívací právo k nemovitému majetku a práva na proměnlivé nebo pevné platby za těžení nebo za přivolení k těžení nerostných ložisek, pramenů a jiných přírodních zdrojů; lodě a letadla se nepovažují za nemovitý majetek.

3. Ustanovení odstavce 1 platí pro příjmy pobírané z přímého užívání, nájmu nebo každého jiného způsobu užívání nemovitého majetku.

4. Ustanovení odstavců 1 a 3 platí rovněž pro příjmy z nemovitého majetku podniku.

Článek 7

ZISKY PODNIKŮ

1. Zisky podniku jednoho smluvního státu podléhají zdanění jen v tomto státě, pokud podnik nevykonává svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna. Jestliže podnik vykonává svoji činnost tímto způsobem, mohou být zisky podniku zdaněny ve druhém státě, avšak pouze v takovém rozsahu, v jakém je lze přičítat této stálé provozovně.

2. Jestliže podnik jednoho smluvního státu vykonává svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, přisuzují se, s výhradou ustanovení odstavce 3, v každém smluvním státě této stálé provozovně zisky, které by byla mohla docílit, kdyby byla jako samostatný podnik vykonávala stejné nebo obdobné činnosti za stejných nebo obdobných podmínek a byla zcela nezávislá ve styku s podnikem, jehož je stálou provozovnou.

3. Při stanovení zisků stálé provozovny se povoluje odečíst náklady vynaložené pro účely stálé provozovny, včetně výloh vedení a všeobecných správních výloh takto vynaložených, ať vznikly ve státě, v němž je stálá provozovna umístěna, či jinde.

4. Jestliže je v některém smluvním státě obvyklé stanovit zisky, které mají být přičteny stálé provozovně, na základě rozdělení celkových zisků podniku jeho různým částem, nic v odstavci 2 nevylučuje, aby tento smluvní stát stanovil zisky, jež mají být zdaněny, tímto obvyklým rozdělením; použitý způsob rozdělení musí být však takový, aby výsledek byl v souladu se zásadami stanovenými v tomto článku.

5. Stálé provozovně se nepřičtou žádné zisky na základě skutečnosti, že pouze nakupovala zboží pro podnik.

6. Zisky, které mají být přičteny stálé provozovně, se pro účely předchozích odstavců stanoví každý rok stejným způsobem, pokud neexistují dostatečné důvody pro jiný postup.

7. Jestliže zisky zahrnují části příjmů, o nichž se pojednává odděleně v jiných člancích této smlouvy, nebudou ustanovení oněch článků dotčena ustanoveními tohoto článku.

Článek 8

MEZINÁRODNÍ DOPRAVA

1. Zisky z provozování lodí nebo letadel v mezinárodní dopravě podléhají zdanění jen ve smluvním státě, v němž se nachází místo hlavního vedení podniku.

2. Jestliže místo hlavního vedení podniku vodní dopravy je na palubě lodi, považuje se za umístěné ve smluvním státě, v němž se nachází domovský přístav lodi, nebo, není-li takový domovský přístav, ve smluvním státě, jehož je provozovatel lodi rezidentem.

3. Pro účely tohoto článku a bez ohledu na ustanovení článku 12, zisky z provozování lodí nebo letadel v mezinárodní dopravě zahrnují:

a) zisky z pronájmu lodí nebo letadel bez posádky a

b) zisky z používání, údržby nebo pronájmu kontejnerů (včetně přívěsů a souvisejícího zařízení pro přepravu kontejnerů) používaných pro přepravu zboží,

pokud je takový pronájem nebo takové používání, údržba nebo pronájem, podle toho, o jaký případ jde, nahodilý ve vztahu k provozování lodí nebo letadel v mezinárodní dopravě.

4. Ustanovení odstavce 1 platí rovněž pro zisky z účasti na poolu, společném provozu nebo mezinárodní provozní organizaci.

Článek 9

SDRUŽENÉ PODNIKY

1. Jestliže

a) se podnik jednoho smluvního státu podílí přímo nebo nepřímo na vedení, kontrole nebo kapitálu podniku druhého smluvního státu, nebo

b) tytéž osoby se podílejí přímo nebo nepřímo na vedení, kontrole nebo kapitálu podniku jednoho smluvního státu i podniku druhého smluvního státu

a jestliže v těchto případech jsou oba podniky ve svých obchodních nebo finančních vztazích vázány podmínkami, které sjednaly nebo jim byly uloženy a které se liší od podmínek, které by byly sjednány mezi nezávislými podniky, mohou jakékoliv zisky, které by, nebýt těchto podmínek, byly docíleny jedním z podniků, ale vzhledem k těmto podmínkám docíleny nebyly, být zahrnuty do zisků tohoto podniku a následně zdaněny.

2. Jestliže jeden smluvní stát zahrne do zisků podniku tohoto státu - a následně zdaní - zisky, které podniku druhého smluvního státu byly zdaněny v tomto druhém státě, a zisky takto zahrnuté jsou zisky, které by byly docíleny podnikem prvně zmíněného státu, kdyby podmínky sjednané mezi oběma podniky byly takové, jaké by byly sjednány mezi nezávislými podniky, upraví tento druhý stát přiměřeně částku daně tam uložené z těchto zisků. Při stanovení této úpravy se přihlídně k ostatním ustanovením této smlouvy a, bude-li to nutné, příslušné úřady smluvních států se za tím účelem vzájemně poradí.

3. Ustanovení odstavce 2 se nepoužijí v případě podvodu, hrubé nedbalosti nebo vědomého zanedbání.

Článek 10

DIVIDENDY

1. Dividendy vyplácené společností, která je rezidentem jednoho smluvního státu, rezidentu druhého smluvního státu, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Tyto dividendy však mohou být rovněž zdaněny ve smluvním státě, jehož je společnost, která je vyplácí, rezidentem, a to podle právních předpisů tohoto

státu, avšak jestliže skutečný vlastník dividend je rezidentem druhého smluvního státu, daň takto uložená nepřesáhne:

- a) 0 procent hrubé částky dividend, jestliže skutečným vlastníkem je společnost (jiná než osobní společnost), která nepřetržitě přímo drží po období alespoň jednoho roku alespoň 10 procent kapitálu společnosti, která vyplácí dividendy;
- b) 15 procent hrubé částky dividend ve všech ostatních případech.

Tento odstavec se nedotýká zdanění zisků společnosti, z nichž jsou dividendy vypláceny.

3. Výraz „dividendy“ použitý v tomto článku označuje příjmy z akcií, požitkových akcií nebo požitkových práv, kuksů, zakladatelských podílů nebo jiných práv, s výjimkou pohledávek, s podílem na zisku, jakož i jiné příjmy, které jsou podrobeny stejnému daňovému režimu jako příjmy z akcií podle právních předpisů státu, jehož je společnost, která provádí platbu, rezidentem.

4. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník dividend, který je rezidentem jednoho smluvního státu, vykonává v druhém smluvním státě, jehož je rezidentem společnost vyplácející dividendy, svoji činnost prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, a jestliže účast, pro kterou se dividendy vyplácejí, se skutečně váže k této stálé provozovně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7.

5. Jestliže společnost, která je rezidentem jednoho smluvního státu, dosahuje zisky nebo příjmy z druhého smluvního státu, nemůže tento druhý stát zdanit dividendy vyplácené společností, ledaže jsou tyto dividendy vypláceny rezidentu tohoto druhého státu nebo že účast, pro kterou se dividendy vyplácejí, se skutečně váže ke stálé provozovně, která je umístěna v tomto druhém státě, ani podrobit nerozdělené zisky společnosti dani z nerozdělených zisků společnosti, i když vyplácené dividendy nebo nerozdělené zisky pozůstávají zcela nebo zčásti ze zisků nebo z příjmů majících zdroj v tomto druhém státě.

Článek 11

ÚROKY

1. Úroky mající zdroj v jednom smluvním státě a skutečně vlastněné rezidentem druhého smluvního státu podléhají zdanění jen v tomto druhém státě.

2. Výraz „úroky“ použitý v tomto článku označuje příjmy z pohledávek jakéhokoli druhu, ať zajištěných či nezajištěných zástavním právem na nemovitosti a majících či nemajících právo účasti na zisku dlužníka, a zvláště, příjmy z vládních cenných papírů a příjmy z obligací nebo dluhopisů, včetně prémie a výher, které se vážou k těmto cenným papírům, obligacím nebo dluhopisům. Penále ukládané za pozdní platbu se nepovažuje za úroky pro účely tohoto článku. Výraz „úroky“ nezahrnuje žádnou část příjmu, která je považována za dividendu podle ustanovení článku 10 odstavce 3.

3. Ustanovení odstavce 1 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník úroků, který je rezidentem jednoho smluvního státu, vykonává v druhém smluvním státě, ve kterém mají úroky zdroj, svoji činnost prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, a jestliže pohledávka, ze které jsou úroky placeny, se skutečně váže k této stálé provozovně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7.

4. Předpokládá se, že úroky mají zdroj ve smluvním státě, jestliže plátcem je rezident tohoto státu. Jestliže však plátce úroků, ať je nebo není rezidentem některého smluvního státu, má ve smluvním státě stálou provozovnu, ve spojení s níž došlo k zadlužení, z něhož jsou úroky placeny, a tyto úroky jdou k tíži takové stálé provozovny, předpokládá se, že tyto úroky mají zdroj v tom státě, ve kterém je stálá provozovna umístěna.

5. Jestliže částka úroků, které se vztahují k pohledávce, z níž jsou placeny, přesahuje, v důsledku zvláštních vztahů mezi plátcem a skutečným vlastníkem nebo mezi oběma z nich a nějakou další osobou, částku, kterou by byl smluvil plátce se skutečným vlastníkem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto posledně zmíněnou částku. Částka plateb, která ji přesahuje, bude v tomto případě zdaněna v souladu s právními předpisy každého smluvního státu, s přihlédnutím k ostatním ustanovením této smlouvy.

Článek 12

LICENČNÍ POPLATKY

1. Licenční poplatky mající zdroj v jednom smluvním státě a skutečně vlastněné rezidentem druhého smluvního státu podléhají zdanění jen v tomto druhém státě.

2. Platby druhu, který je uveden v odstavci 3 písmenu b) však mohou být rovněž zdaněny ve smluvním státě, v němž mají zdroj, a to podle právních předpisů tohoto státu, avšak daň takto uložená nepřesáhne 10 procent hrubé částky takových licenčních poplatků.

3. Výraz „licenční poplatky“ použitý v tomto článku označuje platby jakéhokoliv druhu obdržené jako náhrada za užití nebo za právo na užití:

a) jakéhokoliv autorského práva k dílu literárnímu, uměleckému nebo vědeckému (s výjimkou počítačového programu), včetně kinematografických filmů a filmů nebo pásek pro televizní nebo rozhlasové vysílání,

b) jakéhokoliv patentu, ochranné známky, návrhu nebo modelu, plánu, tajného vzorce nebo postupu, zakázkového počítačového programu nebo průmyslového, obchodního nebo vědeckého zařízení nebo za informace, které se vztahují na zkušenosti nabyté v oblasti průmyslové, obchodní nebo vědecké.

4. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník licenčních poplatků, který je rezidentem jednoho smluvního státu, vykonává v druhém smluvním státě, ve kterém mají licenční poplatky zdroj, svoji činnost prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, a jestliže právo nebo

majetek, které dávají vznik licenčním poplatkům, se skutečně vážou k této stále provozovně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7.

5. Předpokládá se, že licenční poplatky mají zdroj ve smluvním státě, jestliže plátcem je rezident tohoto státu. Jestliže však plátce licenčních poplatků, ať je nebo není rezidentem některého smluvního státu, má ve smluvním státě stálou provozovnu, ve spojení s níž vznikla povinnost platit licenční poplatky, a tyto licenční poplatky jdou k tíži takové stále provozovny, předpokládá se, že tyto licenční poplatky mají zdroj v tom státě, ve kterém je stálá provozovna umístěna.

6. Jestliže částka licenčních poplatků, které se vztahují k užití, právu nebo informaci, za které jsou placeny, přesahuje, v důsledku zvláštních vztahů mezi plátcem a skutečným vlastníkem nebo mezi oběma z nich a nějakou další osobou, částku, kterou by byl smluvil plátce se skutečným vlastníkem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto posledně zmíněnou částku. Částka plateb, která ji přesahuje, bude v tomto případě zdaněna v souladu s právními předpisy každého smluvního státu, s přihlédnutím k ostatním ustanovením této smlouvy.

Článek 13

ZISKY ZE ZCIZENÍ MAJETKU

1. Zisky, které pobírá rezident jednoho smluvního státu ze zcizení nemovitého majetku uvedeného v článku 6 a umístěného ve druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Zisky ze zcizení movitého majetku, který je částí provozního majetku stále provozovny, kterou má podnik jednoho smluvního státu ve druhém smluvním státě, včetně zisků ze zcizení takové stále provozovny (samotné nebo spolu s celým podnikem), mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

3. Zisky ze zcizení majetku, který je částí provozního majetku podniku a pozůstávajícího z lodí nebo letadel provozovaných tímto podnikem v mezinárodní dopravě nebo z movitého majetku sloužícího k provozování těchto lodí nebo letadel, podléhají zdanění jen ve smluvním státě, v němž se nachází místo hlavního vedení podniku.

4. Zisky, které pobírá rezident jednoho smluvního státu ze zcizení akcií nebo jiných podílů, jejichž hodnota plyne z více než 50 procent přímo nebo nepřímo z nemovitého majetku umístěného ve druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

5. Zisky, které pobírá rezident jednoho smluvního státu ze zcizení akcií nebo jiných podílů na společnosti, která je rezidentem druhého smluvního státu, mohou být bez ohledu na ustanovení odstavce 4 zdaněny v tomto druhém státě.

6. Zisky ze zcizení jakéhokoliv jiného majetku, než který je uveden v odstavcích 1, 2, 3, 4 a 5, podléhají zdanění jen ve smluvním státě, jehož je zcizitel rezidentem.

Článek 14

PŘÍJMY ZE ZAMĚSTNÁNÍ

1. Platy, mzdy a jiné podobné odměny, které pobírá rezident jednoho smluvního státu z důvodu zaměstnání, podléhají s výhradou ustanovení článků 15, 17 a 18 zdanění jen v tomto státě, pokud zaměstnání není vykonáváno ve druhém smluvním státě. Je-li tam zaměstnání vykonáváno, mohou být odměny z něj pobírané zdaněny v tomto druhém státě.

2. Odměny, které pobírá rezident jednoho smluvního státu z důvodu zaměstnání vykonávaného ve druhém smluvním státě, podléhají bez ohledu na ustanovení odstavce 1 zdanění jen v prvně zmíněném státě, jestliže všechny následující podmínky jsou splněny:

a) příjemce vykonává zaměstnání ve druhém státě po jedno nebo více období nepřesahující v úhrnu 183 dny v jakémkoliv dvanáctiměsíčním období začínajícím nebo končícím v příslušném daňovém roce; a

b) odměny jsou vypláceny zaměstnavatelem nebo za zaměstnavatele, který není rezidentem druhého státu; a

c) odměny nejdou k tíži stálé provozovny, kterou má zaměstnavatel ve druhém státě.

3. Výraz „zaměstnavatel“ zmíněný v odstavci 2 písmenu b) označuje osobu, která má právo na vykonanou práci a která nese odpovědnost a riziko spojené s vykonáváním práce.

4. Bez ohledu na předchozí ustanovení tohoto článku mohou být odměny pobírané z důvodu zaměstnání vykonávaného na palubě lodi nebo letadla provozované nebo provozovaného v mezinárodní dopravě zdaněny ve smluvním státě, v němž se nachází místo hlavního vedení podniku.

Článek 15

TANTIÉMY

Tantiémy a jiné podobné odměny, které pobírá rezident jednoho smluvního státu jako člen správní rady nebo jakéhokoli jiného obdobného orgánu společnosti, která je rezidentem druhého smluvního státu, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

Článek 16

UMĚLCI A SPORTOVCI

1. Příjmy, které pobírá rezident jednoho smluvního státu jako na veřejnosti vystupující umělec, jako divadelník, filmový, rozhlasový nebo televizní umělec nebo hudebník nebo jako sportovec z takovýchto osobně vykonávaných činností ve druhém smluvním státě, mohou být bez ohledu na ustanovení článků 7 a 14 zdaněny v tomto druhém státě.
2. Jestliže příjmy z činností osobně vykonávaných umělcem nebo sportovcem neplynou umělci nebo sportovci samému, nýbrž jiné osobě, mohou být tyto příjmy bez ohledu na ustanovení článků 7 a 14 zdaněny ve smluvním státě, ve kterém jsou činnosti umělce nebo sportovce vykonávány.
3. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí na příjmy z činností vykonávaných v jednom smluvním státě umělcem nebo sportovcem, který je rezidentem druhého smluvního státu, jestliže je v prvně zmíněném státě vystoupení zcela nebo převážně financováno z veřejných fondů druhého smluvního státu nebo jeho nižšího správního útvaru nebo místního úřadu. V takovém případě podléhá příjem zdanění jen ve druhém smluvním státě.

Článek 17

PENZE

1. Penze a jiné podobné platy (včetně penzí souvisejících s výkonem veřejných funkcí a plateb prováděných na základě legislativy o sociálním zabezpečení) mající zdroj v jednom smluvním státě a vyplácené rezidentu druhého smluvního státu podléhají zdanění jen v prvně zmíněném státě.
2. Ustanovení odstavce 1 se použije bez ohledu na skutečnost, zda jsou platby tam uvedené vypláceny z důvodu dřívějšího zaměstnání, a bez ohledu na to, zda jsou vypláceny pravidelně nebo jako paušální platba.

Článek 18

VEŘEJNÉ FUNKCE

1. a) Platy, mzdy a jiné podobné odměny, jiné než penze, vyplácené jedním smluvním státem, nižším správním útvarem nebo místním úřadem tohoto státu fyzické osobě za služby prokazované tomuto státu nebo útvaru nebo úřadu podléhají zdanění jen v tomto státě.

b) Takové platy, mzdy a jiné podobné odměny však podléhají zdanění jen ve druhém smluvním státě, jestliže služby jsou prokazovány v tomto státě a fyzická osoba, která je rezidentem tohoto státu:

(i) je státním příslušníkem tohoto státu; nebo

(ii) se nestala rezidentem tohoto státu jen z důvodu prokazování těchto služeb.

2. Ustanovení článků 14, 15 a 16 se použijí na platy, mzdy a jiné podobné odměny za služby prokazované v souvislosti s průmyslovou nebo obchodní činností vykonávanou některým smluvním státem nebo nižším správním útvarům nebo místním úřadem tohoto státu.

Článek 19

STUDENTI

Platby, které dostává za účelem úhrady nákladů své výživy, vzdělávání nebo studia student nebo žák, který je nebo bezprostředně před svým příjezdem do jednoho smluvního státu byl rezidentem druhého smluvního státu a který se zdržuje v prvně zmíněném státě pouze za účelem svého vzdělávání nebo studia, nepodléhají zdanění v tomto státě za předpokladu, že takovéto platby plynou ze zdrojů mimo tento stát.

Článek 20

OSTATNÍ PŘÍJMY

1. Části příjmů rezidenta smluvního státu, ať mají zdroj kdekoliv, o kterých se nepojednává v předchozích člancích této smlouvy, podléhají zdanění jen v tomto státě.

2. Ustanovení odstavce 1 se nepoužijí na jiné příjmy, než příjmy z nemovitého majetku, který je definován v článku 6 odstavci 2, jestliže příjemce takových příjmů, který je rezidentem jednoho smluvního státu, vykonává v druhém smluvním státě svoji činnost prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna, a jestliže právo nebo majetek, pro které se příjmy platí, se skutečně vážou k této stále provozovně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7.

Článek 21

MAJETEK

1. Majetek představovaný nemovitým majetkem uvedeným v článku 6, který je vlastněn rezidentem jednoho smluvního státu a umístěn ve druhém smluvním státě, může být zdaněn v tomto druhém státě.
2. Majetek představovaný movitým majetkem, který je částí provozního majetku stálé provozovny, kterou má podnik jednoho smluvního státu ve druhém smluvním státě, může být zdaněn v tomto druhém státě.
3. Majetek představovaný majetkem, který je částí provozního majetku podniku a pozůstávající z lodí nebo letadel provozovaných tímto podnikem v mezinárodní dopravě nebo z movitého majetku sloužícího k provozování těchto lodí nebo letadel, podléhá zdanění jen ve smluvním státě, v němž se nachází místo hlavního vedení podniku.
4. Všechny ostatní části majetku rezidenta smluvního státu podléhají zdanění jen v tomto státě.

Článek 22

VYLOUČENÍ DVOJÍHO ZDANĚNÍ

1. S výhradou ustanovení právních předpisů Lichtenštejnska týkajících se vyloučení dvojího zdanění bude v případě rezidenta Lichtenštejnska dvojí zdanění vyloučeno následovně:
 - a) Jestliže rezident Lichtenštejnska pobírá příjem nebo vlastní majetek, který může být v souladu s ustanoveními této smlouvy zdaněn v České republice, Lichtenštejnsko vyjme, s výhradou ustanovení písmene b), takový příjem nebo majetek ze zdanění, avšak přesto může, při výpočtu částky daně ze zbývajících příjmů nebo zbývajícího majetku tohoto rezidenta, vzít v úvahu vyňatý příjem nebo majetek.
 - b) Jestliže rezident Lichtenštejnska pobírá příjem, který může být v souladu s ustanoveními článků 10 a 12 zdaněn v České republice, Lichtenštejnsko započte oproti dani z tohoto příjmu nebo z příslušného celkového jmění daň zaplacenou v souladu s právními předpisy České republiky a v souladu s ustanoveními této smlouvy. Částka daně, která se započte, však nepřesáhne lichtenštejnskou daň splatnou z příjmu pobíraného z České republiky.
2. S výhradou ustanovení právních předpisů České republiky týkajících se vyloučení dvojího zdanění bude v případě rezidenta České republiky dvojí zdanění vyloučeno následovně:
 - a) Česká republika může při ukládání daní svým rezidentům zahrnout do daňového základu, ze kterého se takové daně ukládají, části příjmu nebo majetku,

kteřé mohou být v souladu s ustanoveními této smlouvy rovněž zdaněny v Lichtenštejnsku, avšak povolí snížit částku daně vypočtenou z takového základu o částku rovnající se dani zaplacené v Lichtenštejnsku. Částka, o kterou se daň sníží, však nepřesáhne tu část české daně vypočtené před jejím snížením, která poměrně připadá na příjem nebo majetek, který může být v souladu s ustanoveními této smlouvy zdaněn v Lichtenštejnsku.

b) Jestliže je v souladu s jakýmkoliv ustanovením Smlouvy příjem pobíraný nebo majetek vlastněný rezidentem České republiky vyňat v České republice ze zdanění, Česká republika může přesto, při výpočtu částky daně ze zbývajících příjmů nebo zbývajícího majetku tohoto rezidenta, vzít v úvahu vyňatý příjem nebo majetek.

Článek 23

ZÁKAZ DISKRIMINACE

1. Státní příslušníci jednoho smluvního státu nebudou podrobeni ve druhém smluvním státě žádnému zdanění nebo jakýmkoliv povinností s ním spojeným, které jsou jiné nebo tíživější než zdanění a spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být podrobeni státní příslušníci tohoto druhého státu, kteří jsou, zejména s ohledem na rezidenci, ve stejné situaci. Toto ustanovení se bez ohledu na ustanovení článku 1 vztahuje rovněž na osoby, které nejsou rezidenty jednoho nebo obou smluvních států.

2. Osoby bez státní příslušnosti, které jsou rezidenty smluvního státu nebudou podrobeny v žádném smluvním státě žádnému zdanění nebo jakýmkoliv povinností s ním spojeným, které jsou jiné nebo tíživější než zdanění a spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být podrobeni státní příslušníci příslušného státu, kteří jsou, zejména s ohledem na rezidenci, ve stejné situaci.

3. Zdanění stálé provozovny, kterou má podnik jednoho smluvního státu ve druhém smluvním státě, nebude v tomto druhém státě nepříznivější než zdanění podniků tohoto druhého státu, které vykonávají tytéž činnosti. Toto ustanovení nebude vykládáno jako závazek jednoho smluvního státu, aby přiznal rezidentům druhého smluvního státu jakékoliv osobní úlevy, slevy a snížení daně z důvodu osobního stavu nebo povinností k rodině, které přiznává svým vlastním rezidentům.

4. Pokud se nebudou aplikovat ustanovení článku 9 odstavce 1, článku 11 odstavce 5 nebo článku 12 odstavce 6, budou úroky, licenční poplatky a jiné výlohy placené podnikem jednoho smluvního státu rezidentu druhého smluvního státu odčitatelné pro účely stanovení zdanitelných zisků takového podniku za stejných podmínek, jako kdyby byly placeny rezidentu prvně zmíněného státu. Podobně jakékoliv dluhy podniku jednoho smluvního státu vůči rezidentu druhého smluvního státu budou pro účely stanovení zdanitelného majetku

takového podniku odčitatelné za stejných podmínek, jako kdyby byly smlouveny vůči rezidentu prvně zmíněného státu.

5. Podniky jednoho smluvního státu, jejichž kapitál je zcela nebo zčásti, přímo nebo nepřímo vlastněn nebo kontrolován jedním nebo více rezidenty druhého smluvního státu, nebudou podrobeny v prvně zmíněném státě žádnému zdanění nebo jakýmkoliv povinností s ním spojeným, které jsou jiné nebo tíživější než zdanění a spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být podrobeny ostatní podobné podniky prvně zmíněného státu.

6. Ustanovení tohoto článku se bez ohledu na ustanovení článku 2 vztahují na daně všeho druhu a pojmenování.

Článek 24

ŘEŠENÍ PŘÍPADŮ DOHODOU

1. Jestliže se osoba domnívá, že opatření jednoho nebo obou smluvních států vedou nebo povedou u ní ke zdanění, které není v souladu s ustanoveními této smlouvy, může, bez ohledu na opravné prostředky, které poskytují vnitrostátní právní předpisy těchto států, předložit svůj případ příslušnému úřadu smluvního státu, jehož je rezidentem nebo, pokud její případ spadá pod článek 23 odstavec 1, úřadu smluvního státu, jehož je státním příslušníkem. Případ musí být předložen do tří let od prvního oznámení opatření vedoucího ke zdanění, které není v souladu s ustanoveními Smlouvy.

2. Jestliže bude příslušný úřad považovat námitku za oprávněnou a nebude-li sám schopen najít uspokojivé řešení, bude se snažit případ vyřešit vzájemnou dohodou s příslušným úřadem druhého smluvního státu tak, aby se zamezilo zdanění, které není v souladu se Smlouvou. Jakákoliv dosažená dohoda bude uskutečněna bez ohledu na jakékoliv časové lhůty ve vnitrostátních právních předpisech smluvních států.

3. Příslušné úřady smluvních států se budou snažit vyřešit vzájemnou dohodou jakékoliv obtíže nebo pochybnosti, které mohou vzniknout při výkladu nebo provádění Smlouvy. Mohou rovněž spolu konzultovat za účelem vyloučení dvojího zdanění v případech neupravených ve Smlouvě.

4. Příslušné úřady smluvních států mohou vejít v přímý styk za účelem dosažení dohody ve smyslu předchozích odstavců.

Článek 25

VÝMĚNA INFORMACÍ

1. Příslušné úřady smluvních států si budou vyměňovat takové informace, u nichž lze předpokládat, že jsou relevantní ve vztahu k provádění ustanovení této

smlouvy nebo ve vztahu k provádění nebo vymáhání vnitrostátních právních předpisů, které se vztahují na daně všeho druhu a pojmenování ukládané jménem smluvních států nebo jejich nižších správních útvarů nebo místních úřadů, pokud zdanění, které upravují, není v rozporu se Smlouvou. Výměna informací není omezena články 1 a 2.

2. Veškeré informace obdržené smluvním státem podle odstavce 1 budou udržovány v tajnosti stejným způsobem jako informace získané podle vnitrostátních právních předpisů tohoto státu a budou poskytnuty pouze osobám nebo úřadům (včetně soudů a správních úřadů), které se zabývají vyměřováním nebo vybíráním daní, které jsou uvedeny v odstavci 1, vymáháním nebo trestním stíháním ve věci těchto daní, rozhodováním o opravných prostředcích ve vztahu k těmto daním nebo dozorem výše uvedeného. Tyto osoby nebo úřady použijí tyto informace jen k těmto účelům. Mohou sdělit tyto informace při veřejných soudních řízeních nebo v soudních rozhodnutích. Informace obdržené smluvním státem mohou být bez ohledu na výše uvedené použity pro jiné účely, pokud takové informace mohou být použity pro takové jiné účely podle právních předpisů obou států a pokud příslušný úřad státu poskytujícího informace dá souhlas k takovému použití.

3. Ustanovení odstavců 1 a 2 nebudou v žádném případě vykládána tak, že ukládají smluvnímu státu povinnost:

- a) provést správní opatření, která by porušovala právní předpisy a správní praxi tohoto nebo druhého smluvního státu;
- b) poskytnout informace, které nemohou být získány na základě právních předpisů nebo v běžném správním řízení tohoto nebo druhého smluvního státu;
- c) poskytnout informace, které by odhalily jakékoliv obchodní, hospodářské, průmyslové, komerční nebo profesní tajemství nebo obchodní postup, nebo informace, jejichž sdělení by bylo v rozporu s veřejným pořádkem.

4. Jestliže jsou v souladu s tímto článkem jedním smluvním státem požadovány informace, druhý smluvní stát použije svých opatření zaměřených na získávání informací, aby získal požadované informace, i když tento druhý stát takové informace nepotřebuje pro své vlastní daňové účely. Povinnost obsažená v předchozí větě podléhá omezením odstavce 3, ale v žádném případě nebudou tato omezení vykládána tak, že umožňují smluvnímu státu odmítnout poskytnout informace pouze z toho důvodu, že nemá domácí zájem na takových informacích.

5. Ustanovení odstavce 3 nebudou v žádném případě vykládána tak, že umožňují smluvnímu státu odmítnout poskytnout informace pouze z toho důvodu, že informacemi disponuje banka, jiná finanční instituce, pověřenec nebo osoba, která jedná v zastoupení nebo jako zmocněnec, nebo proto, že se informace vztahují k vlastnickým podílům na osobě. Aby získaly takové informace, mají daňové úřady dožádaného smluvního státu pravomoc, pokud je to nezbytné za účelem splnění povinností podle tohoto odstavce, vymáhat poskytnutí informací, které jsou předmětem tohoto odstavce, a to bez ohledu na odstavec 3 nebo

jakákoliv ustanovení ve vnitrostátních právních předpisech tohoto státu, která stanoví jinak.

Článek 26

POMOC PŘI VYBÍRÁNÍ DANÍ

1. Smluvní státy si vzájemně poskytnou pomoc při vybírání daňových pohledávek. Tato pomoc není omezena články 1 a 2. Příslušné úřady smluvních států mohou upravit vzájemnou dohodou způsob aplikace tohoto článku.

2. Výraz „daňová pohledávka“ použitý v tomto článku označuje dlužnou částku v kontextu daní všeho druhu a pojmenování ukládaných jménem smluvních států nebo jejich nižších správních útvarů nebo místních úřadů, pokud předmětné zdanění není v rozporu s touto smlouvou nebo s jakýmkoliv jiným dokumentem, jímž jsou smluvní státy vázány, a rovněž úroky, správní pokuty a náklady spojené s vybíráním nebo zajištěním vztahujícím se k takové částce.

3. Jestliže daňová pohledávka jednoho smluvního státu je podle právních předpisů tohoto státu vymahatelná a dlužníkem je osoba, která v té době nemůže, podle právních předpisů tohoto státu, bránit jejímu vybírání, bude taková daňová pohledávka, na žádost příslušného úřadu tohoto státu, přijata pro účely vybírání příslušným úřadem druhého smluvního státu. Tato daňová pohledávka bude vybírána tímto druhým státem v souladu s ustanoveními jeho právních předpisů, které se vztahují na vymáhání a vybírání jeho vlastních daní, jako kdyby daňová pohledávka byla daňovou pohledávkou tohoto druhého státu.

4. Jestliže daňová pohledávka jednoho smluvního státu je pohledávkou, u níž tento stát může, podle jeho právních předpisů, přijmout opatření k zajištění, a to s cílem zajistit její vybrání, bude taková daňová pohledávka, na žádost příslušného úřadu tohoto státu, přijata pro účely přijetí opatření k zajištění příslušným úřadem druhého smluvního státu. Tento druhý stát přijme opatření k zajištění, pokud jde o tuto daňovou pohledávku, v souladu s ustanoveními jeho právních předpisů, jako kdyby daňová pohledávka byla daňovou pohledávkou tohoto druhého státu, i když v době, kdy jsou tato opatření uplatňována, daňová pohledávka není v prvně zmíněném státě vymahatelná nebo je dlužníkem osoba, která má právo bránit jejímu vybírání.

5. Daňová pohledávka přijatá jedním smluvním státem pro účely odstavce 3 nebo 4 nebude podrobena v tomto státě časovým lhůtám, ani jí nebude udělena jakákoliv přednost, které se používají nebo která se uděluje ve vztahu k daňové pohledávce podle právních předpisů tohoto státu z důvodu její povahy jako takové, a to bez ohledu na ustanovení odstavců 3 a 4. Daňová pohledávka přijatá jedním smluvním státem pro účely odstavce 3 nebo 4 nebude mít v tomto státě rovněž žádnou přednost, která se uděluje ve vztahu k takové daňové pohledávce podle právních předpisů druhého smluvního státu.

6. Řízení s ohledem na existenci, právoplatnost nebo částku daňové pohledávky jednoho smluvního státu nebudou zahajována u soudů nebo správních úřadů druhého smluvního státu.

7. Jestliže kdykoliv po učinění žádosti jedním smluvním státem podle odstavce 3 nebo 4 a před tím, než druhý smluvní stát vybral a poukázal příslušnou daňovou pohledávku do prvně zmíněného státu, příslušná daňová pohledávka přestává být

a) v případě žádosti podle odstavce 3, daňovou pohledávkou prvně zmíněného státu, která je vymahatelná podle právních předpisů tohoto státu a jejímž dlužníkem je osoba, která v té době nemůže, podle právních předpisů tohoto státu, bránit jejímu vybírání, nebo

b) v případě žádosti podle odstavce 4, daňovou pohledávkou prvně zmíněného státu, u níž tento stát může, podle jeho právních předpisů, přijmout opatření k zajištění, a to s cílem zajistit její vybrání,

příslušný úřad prvně zmíněného státu neprodleně vyrozumí příslušný úřad druhého státu o této skutečnosti a, dle rozhodnutí druhého státu, prvně zmíněný stát svoji žádost buď odloží nebo vezme zpět.

8. Ustanovení tohoto článku nebudou v žádném případě vykládána tak, že ukládají smluvnímu státu povinnost:

a) provést správní opatření, která by porušovala právní předpisy a správní praxi tohoto nebo druhého smluvního státu;

b) provést opatření, která by byla v rozporu s veřejným pořádkem;

c) poskytnout pomoc, jestliže druhý smluvní stát neučinil všechna přiměřená opatření pro vybírání nebo k zajištění podle toho, o jaký případ jde, která jsou dostupná podle jeho právních předpisů nebo správní praxe;

d) poskytnout pomoc v takových případech, kdy je administrativní zatížení pro tento stát v zřejmém nepoměru vůči prospěchu, který má být dosažen druhým smluvním státem.

Článek 27

ČLENOVÉ DIPLOMATICKÝCH MISÍ A KONZULÁRNÍCH ÚŘADŮ

Nic v této smlouvě se nedotýká daňových výsad členů diplomatických misí nebo konzulárních úřadů, které jim přísluší na základě obecných pravidel mezinárodního práva nebo na základě ustanovení zvláštních dohod.

Článek 28

SMÍŠENÁ USTANOVENÍ

Pro účely Smlouvy se rozumí, že příslušný úřad jednoho smluvního státu může po konzultaci s příslušným úřadem druhého smluvního státu odepřít jakékoli osobě, nebo pokud jde o jakoukoli transakci, výhody plynoucí ze Smlouvy, jestliže by podle jeho názoru poskytnutí těchto výhod znamenalo zneužití této smlouvy.

Článek 29

PROTOKOL

Protokol podepsaný spolu se Smlouvou tvoří její nedílnou součást.

Článek 30

VSTUP V PLATNOST

1. Smluvní státy si vzájemně diplomatickou cestou písemně oznámí splnění postupů požadovaných jejich vnitrostátními právními předpisy pro vstup této smlouvy v platnost. Tato smlouva vstoupí v platnost dnem pozdějšího z těchto oznámení.

2. Tato smlouva se bude provádět:

a) pokud jde o daně vybírané srážkou u zdroje, na daně z příjmů, které jsou vypláceny nebo připisovány k 1. lednu kalendářního roku následujícího po roce, v němž Smlouva vstoupí v platnost, nebo později;

b) pokud jde o ostatní daně z příjmů a daně z majetku, na daně ukládané za každý daňový rok začínající 1. ledna kalendářního roku následujícího po roce, v němž Smlouva vstoupí v platnost, nebo později.

Článek 31

UKONČENÍ PLATNOSTI

1. Tato smlouva zůstane v platnosti dokud nebude vypovězena některým smluvním státem. Každý smluvní stát může diplomatickou cestou podáním písemné výpovědi ukončit platnost Smlouvy, a to nejméně šest měsíců před koncem každého kalendářního roku následujícího po období pěti let ode dne vstupu Smlouvy v platnost.

2. V případě ukončení platnosti v souladu s odstavcem 1 se tato smlouva přestane provádět:

a) pokud jde o daně vybírané srážkou u zdroje, na daně z příjmů, které jsou vypláceny nebo připisovány k 1. lednu kalendářního roku následujícího po roce, v němž byla dána výpověď, nebo později;

b) pokud jde o ostatní daně z příjmů a daně z majetku, na daně ukládané za každý daňový rok začínající 1. ledna kalendářního roku následujícího po roce, v němž byla dána výpověď, nebo později.

Dáno v Praze dne 25. září 2014 ve dvou původních vyhotoveních v anglickém jazyce.

Za Českou republiku

Andrej Babiš

1. místopředseda vlády a

ministr financí

Za Lichtenštejnské knížectví

Thomas Zwiefelhofer

místopředseda vlády

P R O T O K O L

Při dnešním podpisu Smlouvy mezi Českou republikou a Lichtenštejnským knížectvím o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku se níže podepsaní dohodli na následujících ustanoveních:

1. Pokud jde o článek 4 (Rezident):

Rozumí se, že:

a) pro účely první věty odstavce 1 článku 4 je rezidentem Lichtenštejnska lichtenštejnská nadace („Stiftung“), instituce („Anstalt“) nebo lichtenštejnský trustový podnik („Treuunternehmen mit Persönlichkeit“), která je podrobena nebo který je podroben podle vnitrostátních právních předpisů Lichtenštejnska dani v Lichtenštejnsku.

b) výraz „rezident smluvního státu“ rovněž zahrnuje pro účely první věty odstavce 1 článku 4 daňově netransparentní osobu (včetně subjektu kolektivního investování, penzijního fondu a charitativní organizace), která je založena v tomto státě v souladu s jeho právními předpisy, a to i v tom případě, kdy jsou příjmy této osoby v tomto státě zdaňovány nulovou sazbou nebo tam jsou od zdanění osvobozeny.

c) osoby (včetně struktur soukromého kapitálu podle lichtenštejnského práva), které v Lichtenštejnsku podléhají výlučně minimální dani z příjmů společností („Mindestertragssteuer“) nejsou považovány za rezidenty Lichtenštejnska.

2. Pokud jde o článek 10 (Dividendy):

Rozumí se, že jestliže v momentu výplaty dividend nebylo splněno minimální období účasti stanovené v článku 10 odstavci 2 písmenu a) a z toho důvodu byla v momentu výplaty sražena daň stanovená v článku 10 odstavci 2 písmenu b), skutečný vlastník dividend je oprávněn k refundaci sražené daně, pokud je podmínka minimálního období účasti splněna následně.

3. Pokud jde o článek 14 (Příjmy ze zaměstnání):

Rozumí se, že do počítání období zmíněných v článku 14 odstavci 2 písmenu a) se zahrnují následující dny:

a) všechny dny fyzické přítomnosti, včetně dní příjezdů a odjezdů a

b) dny strávené mimo stát činnosti, jako jsou soboty a neděle, státní svátky, dovolené, a služební cesty přímo spojené se zaměstnáním příjemce v tomto státě, po kterých bylo v činnosti na území tohoto státu pokračováno.

4. Pokud jde o článek 24 (Řešení případů dohodou):

V případě, že Česká republika, na základě smlouvy nebo dohody o zamezení dvojímu zdanění podepsané s nějakou třetí zemí po datu podpisu této smlouvy, odsouhlasí zahrnutí arbitrážního ustanovení do takové smlouvy nebo dohody, příslušné úřady České republiky a Lichtenštejnska zahájí co možná nejdříve jednání, aby uzavřely doplňující protokol mající za cíl doplnění arbitrážního ustanovení do této smlouvy.

5. Pokud jde o článek 25 (Výměna informací):

Rozumí se, že:

a) ustanovení tohoto článku se začnou provádět dnem vstupu Smlouvy v platnost, avšak pouze ve vztahu k daňovým záležitostem, které souvisejí s daňovými obdobími začínajícími 1. ledna kalendářního roku, ve kterém Smlouva vstoupí v platnost, nebo později.

b) standard „předpokládané relevantnosti“ je určen k tomu, aby byla umožněna výměna informací v daňových záležitostech v co možná nejširším možném rozsahu a současně, aby bylo zřejmé, že smluvní státy nemají možnost angažovat se ve spekulativních žádostech, které nemají zřejmou spojitost ve vztahu k probíhající kontrole nebo probíhajícímu šetření („fishing expeditions“), nebo požadovat informaci, u níž je nepravděpodobné, že je relevantní ve vztahu k daňovým záležitostem daného daňového poplatníka.

c) příslušný úřad žádajícího státu poskytne při požádání o informaci podle článku 25 příslušnému úřadu dožádaného státu následující informace:

(i) totožnost osoby, u které je prováděna kontrola nebo šetření;

(ii) časové období, za které je informace požadována;

(iii) specifikaci požadované informace, včetně jejího charakteru a formy, ve které si žádající stát přeje informaci obdržet od dožádaného státu;

(iv) daňový účel, pro který je informace požadována;

(v) pokud je zná, jméno a adresu jakékoliv osoby, o které se domnívá, že disponuje požadovanou informací;

(vi) prohlášení, že žádající stát využil všech dostupných prostředků na svém vlastním území, aby získal informaci, s výjimkou těch, které by vedly ke vzniku nepřiměřených obtíží.

Dáno v Praze dne 25. září 2014 ve dvou původních vyhotoveních v anglickém jazyce.

Za Českou republiku

Andrej Babiš

1. místopředseda vlády a

ministr financí

Za Lichtenštejnské knížectví

Thomas Zwiefelhofer

místopředseda vlády

9**SDĚLENÍ**

**Ministerstva zahraničních věcí,
kterým se nahrazuje sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 26/2015 Sb. m. s.
o skutečnostech k provádění Dohody mezi Českou republikou a Kanadou
o usnadňování dočasných pracovních pobytů mládeže**

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že na základě výměny not ze dne 4. prosince 2015 a 22. prosince 2015 byl podle článku 9 odst. 1 Dohody mezi Českou republikou a Kanadou o usnadňování dočasných pracovních pobytů mládeže¹⁾ stanoven počet občanů, kteří budou moci využít Dohodu v kalendářním roce 2016, na 1 150 občanů z každého státu.

¹⁾ Dohoda mezi Českou republikou a Kanadou o usnadňování dočasných pracovních pobytů mládeže, podepsaná dne 23. listopadu 2006 v Ottawě, byla vyhlášena pod č. 74/2007 Sb. m. s.; skutečnosti důležité k provádění Dohody byly oznámeny pod č. 84/2007 Sb. m. s.



Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon: 272 927 011, fax: 974 887 395 – Redakce: Ministerstvo vnitra, nám. Hrdinů 1634/3, pošt. schr. 155/SB, 140 21 Praha 4, telefon: 974 817 289, fax: 974 816 871 – Administrace: písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS s. r. o., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, tel.: 516 205 175, e-mail: sbirky@moraviapress.cz. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku z předcházejícího roku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce mezinárodních smluv. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2016 činí 5 000,- Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** MORAVIAPRESS s. r. o., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, celoroční předplatné a objednávky jednotlivých částek (dobírky) – 516 205 175, objednávky – knihkupci – 516 205 175, e-mail – sbirky@moraviapress.cz, zelená linka – 800 100 314. **Internetová prodejna:** www.sbirkyzakonu.cz – **Drobný prodej – Brno:** Ing. Jiří Hrazdil, Vranovská 16, SEVT, a. s., Česká 14; **České Budějovice:** SEVT, a. s., Česká 3, tel.: 387 319 045; **Cheb:** EFREX, s. r. o., Karlova 31; **Chomutov:** DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Kadaň:** Knihařství – Přibíková, J. Švermy 14; **Liberec:** Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Olomouc:** Zdeněk Chumchal – Knihkupectví Tycho, Ostružnická 3; **Otrokovice:** Ing. Kučeřík, Jungmannova 1165; **Pardubice:** ABONO s. r. o., Sportovců 1121, LEJHANEK, s. r. o., třída Míru 65; **Plzeň:** Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, nám. Českých bratří 8; **Praha 3:** Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, K Červenému dvoru 24; **Praha 4:** Tiskárna Ministerstva vnitra, Bartůňkova 4; **Praha 6:** PERIODIKA, Komornická 6; **Praha 9:** Abonentní tiskový servis-Ing. Urban, Jablonecká 362, po – pá 7 – 12 hod., tel.: 286 888 382, e-mail: tiskovy.servis@top-dodavatel.cz, DOVOZ TISKU SUWECO CZ, Klečákova 347; **Praha 10:** BMSS START, s. r. o., Vinohradská 190, MONITOR CZ, s. r. o., Třebohostická 5, tel.: 283 872 605; **Přerov:** Jana Honková-YAHO-i-centrum, Komenského 38; **Ústí nad Labem:** PNS Grosso s. r. o., Havířská 327, tel.: 475 259 032, fax: 475 259 029, KARTOON, s. r. o., Klíšská 3392/37 – vazby sbírek tel. a fax: 475 501 773, e-mail: kartoont@kartoont.cz; **Zábřeh:** Mgr. Ivana Patková, Žižkova 45; **Zatec:** Jindřich Procházka, Bezděkov 89 – Vazby Sbírek, tel.: 415 712 904. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamace:** informace na tel. číslo 516 205 175. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.